

Beschikking van Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant

Directie

Ecologie

Ons kenmerk

C2096917/3363255

op de aanvraag voor het wijzigen van de vergunning ten aanzien van de (na)behandeling van het pyroresidu van Afvalstoffen Terminal Moerdijk BV aan de Vlasweg 12 te Moerdijk.

's-Hertogenbosch,

Gedeputeerde staten van Noord-Brabant,
namens deze,

Ir. S. Middelkamp,
directielid Ecologie.

In verband met geautomatiseerd verwerken is dit document
digitaal ondertekend

INHOUDSOPGAVE

BESLUIT OMGEVINGSVERGUNNING	3
1 Onderwerp	3
2 Besluit	3
PROCEDURELE OVERWEGINGEN	4
PROCEDURELE ASPECTEN	4
1 Gegevens aanvrager	4
2 Projectbeschrijving	4
3 Huidige vergunnings situatie	4
4 Bevoegd gezag	6
5 Volledigheid van de aanvraag	6
6 Adviezen	6
7 Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer	6
8 Procedure (uitgebreid) en zienswijzen	7
9 Wijzigingen ten opzichte van de ontwerpvergunning	7
INHOUDELIJKE OVERWEGINGEN	8
1 Toetsingskader milieu	8
1.1 Inleiding	8
1.2 Algemeen	8
2 Stortbaarheid Pyro-residu	9
2.1 Aanvraag	9
2.2 Huidige vergunnings situatie	9
2.3 Het kader voor de beoordeling stuurvoorschriften pyroresidu	10
2.4 Beoordeling	10
2.5 Behandeling zienswijze	12
2.6 Conclusie	13
Bijlage 1: Zienswijze Afvalstoffen Terminal Moerdijk	14

BESLUIT

BESLUIT OMGEVINGSVERGUNNING

1 Onderwerp

Wij hebben op 12 oktober 2012 een aanvraag voor een omgevingsvergunning ontvangen van Afvalstoffen Terminal Moerdijk BV (ATM). Het betreft een aanvraag voor het wijzigen van de vergunning ten aanzien van de (na)behandeling van het pyroresidu. De aanvraag gaat over Vlasweg 12 te Moerdijk. De aanvraag is geregistreerd onder nummer C2096917 en OLO-nummer 598646. Concreet wordt verzocht om een vergunning ex artikel 2.1, lid 1, onder e (milieu) van de Wabo.

2 Besluit

Wij besluiten, gelet op de overwegingen die zijn opgenomen in deze vergunning en gelet op artikel 2.1 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht:

- de omgevingsvergunning te weigeren voor het verruimen van de grens waarbij vrijkomend pyroresidu moet worden afgevoerd naar een verbrandingsinstallatie door middel van het verbinden van een extra voorschrift aan deze vergunning;
- dat de aanvraag (inclusief bijlagen en aanvullingen) onderdeel uit maakt van deze beschikking.

PROCEDURELE OVERWEGINGEN

PROCEDURELE ASPECTEN

1 Gegevens aanvrager

Op 12 oktober 2012 hebben wij een aanvraag om een omgevingsvergunning als bedoeld in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) ontvangen. Het betreft een verzoek van Afvalstoffen Terminal Moerdijk BV (hierna: ATM), Vlasweg 12 te Moerdijk.

2 Projectbeschrijving

Het project waarvoor vergunning wordt gevraagd betreft het wijzigen van de vergunning ten aanzien van de (na)behandeling van het pyroresidu. Een uitgebreide projectomschrijving is opgenomen in de aanvraag om vergunning.

3 Huidige vergunnings situatie

Voor de inrichting zijn eerder de onderstaande vergunningen en/of ontheffingen verleend dan wel meldingen geaccepteerd:

Vergunning/melding	Afgifte datum	Beschikking nr.	Bedrijfsactiviteiten
Wm revisievergunning	25-05-2009	1538449	Inrichting voor de opslag, overslag en be-/verwerking van (gevaarlijke) afvalstoffen
Vergunning Wvo Omgevingsvergunning	11-3-2009	09U001775 (1538449)	Lozen van afvalwater via de vuilwaterriolering en de afvalwaterpersleiding op de rioolwaterzuivering Bath
Wm artikel 8.19	17-11-2009	1597653	Aanpassing AO/IC
Wm artikel 8.19	7-12-2009	1612758	Realiseren van twee nieuwe opslagtanks, het combineren van twee tankputten, het wijzigen van tank V39 en de bouw van een kantoor/magazijn
Wm artikel 8.24	22-01-2010	1629490	Wijziging voorschrift 3.3.10
Wm artikel 8.19	26-07-2010	1708336	Aanpassing AO/IC
Wm artikel 8.19	30-08-2010	1718391	Realisatie van een transportband
Wm artikel 8.19	06-09-2010	1719919	Bouwen van een opslagloods
Wm artikel 8.19	18-10-2010	1732201	Realisatie van 10 acceptatietanks
WABO: sloopvergunning lab. (incl. 3 asbesthoudende golfplaten)	21-04-2011	C2020997 / 2719036	Slopen

(OLO: 105007):			
WABO: verwerken afvalstoffen met euralcode 190813* in TRI (OLO125998)	9-6-2011	C2025447 / 2752213	Milieuneutraal
WABO: toepassen van koel-/waswater uit de eerste wasser voor het bevochtigen/koelen van gereinigde grond (OLO 148257)	19-07-2011	C2034824 / 2775385	Milieuneutraal
WABO (Wm 8.19): toevoegen stoffen positieve stoffenlijst (OLO 130048)	21-07-2011	C2026451 / 2779213	Milieuneutraal
WABO: Uitbreiden SOVI (losplaatsen), verkleinen tankput en plaatsen brandmuur (OLO 176539)	08-11-2011	C2042706 / 2834755	Milieuneutraal
Slopen vuile grondloods, opslagvakken West en keermuur Zuidzijde (OLO178544)	08-11-2011	C2042953 / 2817213	Slopen
WABO: Plaatsen 2 blokkenmuren (dagvak) (OLO 282229)	06-03-2012	C2059791 / 2902447	Bouwen
WABO: maximaal te verbranden hoeveelheid vloeibare (gevaarlijke) afvalstoffen (OLO 255523)	06-03-2012	C2057330 / 2909305	Milieuneutraal
WABO: Vervangen (bouw) vuile grondloods (incl. veranderen inrichting (OLO 423581/423257)	08-06-2012	C2074540 / 3033496	Bouwen/milieuneutraal
WABO: aanpassen van stookruimte (CV) aan bouwvoorschriften (OLO 305605)	02-04-2012	C2063173 / 2917240	Bouwen
WABO: Aanpassen van de positieve stoffenlijst (OLO 465591)	26-09-2012	C2078192/3276744	Milieuneutraal
WABO: Toepassen grondfakkel als back-up warmwatervoorziening	04-10-2012	C2093158/3281985	Milieuneutraal

Op 1 oktober 2010 is de Wabo in werking getreden. Uit artikel 1.2 lid 1, 2 en 3 van de

Invoeringswet Wabo volgt dat een vergunning of ontheffing, die is verleend op grond van het recht zoals dat gold voor inwerkingtreding van de Wabo, gelijkgesteld wordt met een omgevingsvergunning voor de betrokken activiteit. Op grond van artikel 1.2b Invoeringswet Wabo geldt een omgevingsvergunning voor de activiteit milieu (artikel 2.1 lid 1 sub e Wabo) ook voor een besluit inhoudende een verklaring als bedoeld in artikel 8.19 Wm.

Gelet op artikel 1.2 lid 5 van de Invoeringswet Wabo geldt een voor inwerkingtreding van de Wabo verleende, onherroepelijke vergunning die op grond van artikel 8.1 van de Wm is verleend voor categorieën van inrichtingen waar afvalstoffen nuttig worden toegepast of verwijderd, van rechtswege voor onbepaalde tijd.

4 Bevoegd gezag

Gelet op bovenstaande projectbeschrijving, alsmede op het bepaalde in hoofdstuk 3 van het Besluit omgevingsrecht (Bor) en de daarbij horende bijlage zijn wij het bevoegd gezag om de integrale omgevingsvergunning te verlenen of (gedeeltelijk) te weigeren. Daarbij zijn wij er procedureel en inhoudelijk voor verantwoordelijk dat in ons besluit alle aspecten aan de orde komen met betrekking tot de fysieke leefomgeving, zoals ruimte, milieu, natuur en aspecten met betrekking tot bouwen, monumenten en brandveiligheid. Verder dienen wij ervoor zorg te dragen dat de aan de omgevingsvergunning verbonden voorschriften op elkaar zijn afgestemd.

5 Volledigheid van de aanvraag

Wij zijn van oordeel dat de aanvraag voldoende informatie bevat voor een goede beoordeling van de gevolgen van de activiteit op de fysieke leefomgeving. De aanvraag is dan ook in behandeling genomen.

6 Adviezen

In de Wabo en het Bor worden bestuursorganen vanwege hun specifieke deskundigheid of betrokkenheid aangewezen als adviseur. Gelet op het bepaalde in artikel 2.26 Wabo, alsmede de artikelen 6.1 tot en met 6.5 van het Bor, hebben wij de aanvraag ter advies aan de volgende instanties/bestuursorganen gezonden:

- Burgemeester en wethouders van Moerdijk.

Naar aanleiding hiervan hebben wij geen advies ontvangen.

7 Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer

De inrichting wordt aangemerkt als een type-C inrichting zoals bedoeld in artikel 1.2 van het Activiteitenbesluit. Hiermee blijft de inrichting vergunningplichtig op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht. Een aantal voorschriften uit het Activiteitenbesluit geldt rechtstreeks voor deze inrichting.

8 Procedure (uitgebreid) en zienswijzen

Deze beschikking is voorbereid met de uitgebreide voorbereidingsprocedure als beschreven in paragraaf 3.3 van de Wabo. Gelet hierop zijn wij niet verplicht om van de aanvraag kennis te geven in een of meer dag-, nieuws- of huis-aan-huisbladen of op andere geschikte wijze, tenzij bij de voorbereiding van de beslissing op de aanvraag een milieueffectrapport (MER) moet worden gemaakt. Nu deze uitzonderingsgrond zich niet voordoet hebben wij geen kennis gegeven van de aanvraag in een dag-, nieuws- of huis-aan-huisblad.

Tussen 25 december 2012 en 26 januari 2013 heeft een ontwerp van de beschikking ter inzage gelegen en is eenieder in de gelegenheid gesteld om zienswijzen naar voren te brengen. Van deze gelegenheid is gebruik gemaakt.

Op 25 januari 2013 hebben wij van Afvalstoffen Terminal Moerdijk een zienswijze ontvangen. Deze zienswijze hebben wij als bijlage bij deze beschikking gevoegd. De behandeling van de zienswijze is opgenomen onder hoofdstuk 2.

9 Wijzigingen ten opzichte van de ontwerpvergunning

Ten opzichte van de ontwerpvergunning zijn geen wijzigingen aangebracht.

INHOUDELIJKE OVERWEGINGEN

1 Toetsingskader milieu

1.1 Inleiding

De aanvraag heeft betrekking op het veranderen van de werking van een inrichting of mijnbouwwerk als bedoeld in artikel 2.1, lid 1 aanhef en onder e Wabo. De Wabo omschrijft in artikel 2.14 het milieuhygiënische toetsingskader van de aanvraag.

Een toetsing aan deze aspecten heeft plaatsgevonden.

Bij onze beslissing op de aanvraag hebben wij:

- de aspecten genoemd in artikel 2.14 lid 1 onder a van de Wabo betrokken;
- met de aspecten genoemd in artikel 2.14 lid 1 onder b van de Wabo rekening gehouden;
- de aspecten genoemd in artikel 2.14 lid 1 onder c van de Wabo in acht genomen.

Hierna lichten wij dit nader toe, waarbij wij ons beperken tot die onderdelen van het toetsingskader die ook daadwerkelijk op onze beslissing van invloed (kunnen) zijn.

1.2 Algemeen

In het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu moeten aan de vergunning voorschriften worden verbonden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk - bij voorkeur bij de bron - te beperken en ongedaan te maken.

Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken (BBT) worden toegepast.

Bij de bepaling van BBT moeten wij in zijn algemeenheid de in de artikel 5.4 lid 1 van het Besluit omgevingsrecht (Bor) vermelde aspecten betrekken, rekening houdend met de voorzienbare kosten en baten van maatregelen en met het voorzorg- en het preventiebeginsel.

In het bijzonder moeten wij bij de bepaling van BBT rekening houden met artikel 9.2 van de Regeling omgevingsrecht (Mor) en bijbehorende bijlage 1 uit deze regeling.

Voor gpbv-installaties moet in ieder geval rekening worden gehouden met de in tabel 1 van bijlage 1 van de in de Regeling omgevingsrecht (Mor) opgenomen informatiebronnen.

Met de in tabel 2 van de bij deze regeling behorende bijlage opgenomen documenten moet rekening worden gehouden, voor zover deze betrekking hebben op onderdelen van of activiteiten binnen de inrichting.

De inrichting voldoet - met inachtneming van de aan dit besluit gehechte voorschriften - aan de beste beschikbare technieken (BBT) ter voorkoming van emissies naar de lucht, de bodem, het water, geluidemissies, afvalpreventie, externe veiligheid en energiebesparing.

2 Stortbaarheid Pyro-residu

2.1 Aanvraag

In de aanvraag is een uitgebreide omschrijving opgenomen van de werking van de Pyro-installatie (hierna: Pyro). Het gas dat vrijkomt uit de Pyro wordt binnen de inrichting ingezet als brandstof voor de Thermische grondreinigingsinstallatie. De vaste restfractie (pyroslakken/decanterresidu, hierna: pyroresidu) uit de Pyro wordt na het verwijderen van de metaalfraction afgevoerd naar een verbrandingsinstallatie of een stortplaats.

In de geldende vergunning is een sturingsvoorschrift opgenomen dat bepaalt wanneer de pyroslakken mogen worden gestort en wanneer ze moeten worden afgevoerd naar een verbrandingsinstallatie.

Dit voorschrift is in de vergunning opgenomen met als achtergrond het Besluit verbranden afvalstoffen (Bva).

In het Besluit stortplaatsen en stortverboden (Bssa, 26 september 2012) is onder andere opgenomen voor welke stoffen een stortverbod geldt. De bepalingen uit het Bssa met betrekking tot het mogen storten van een bepaalde afvalstof sluit volgens ATM niet aan bij de geldende vergunning en leidt tot een onnodige nabehandeling van het pyroresidu.

Daarnaast is in het Landelijk afvalbeheerplan (LAP 2009-2021) het beleid ten aanzien van storten van afvalstoffen opgenomen. Hierin wordt onder andere verwezen naar het Bssa en het Stortbesluit bodembescherming met als basis de Europese Richtlijn storten. Met betrekking tot de acceptatie van afvalstoffen op stortplaatsen moeten vergunningen voor stortplaatsen hierbij aansluiten.

ATM verzoekt om de geldende vergunning (sturingsvoorschriften) aan te laten sluiten op het Bssa en het LAP.

Hiertoe zou een extra voorschrift aan de vergunning kunnen worden toegevoegd in het geval het pyroresidu niet wordt nabehandeld, dat als volgt luidt:

"Voorschrift 2.6.2 is niet van toepassing als de hoeveelheid organische koolstof in de vrijkomende pyroslakken en pyrodecanterresidu minder bedraagt dan 6% van het droge gewicht van het materiaal, bepaald volgens ISO/DIS 14235, dan wel als het gloeiverlies minder bedraagt dan 10% van het droge gewicht van het materiaal, bepaald volgens NEN 6620."

2.2 Huidige vergunnings situatie

Bij besluit van 25 mei 2009 met nummer 1538449, is aan ATM een vergunning ingevolge de Wet milieubeheer verleend (thans omgevingsvergunning). In deze vergunning zijn de volgende sturingsvoorschriften voor het pyroresidu opgenomen:

2.6.2 De bij de verwerking van gevaarlijke afvalstoffen in de pyrolyse-installatie vrijkomende pyroslakken en decanterresidu dienen te worden afgevoerd naar een verbrandingsinstallatie ten behoeve van nuttige toepassing dan wel ten behoeve van definitieve verwijdering, waarbij deze verbrandingsinstallatie aan de nationale implementatiewetgeving van de Europese richtlijn 2000/76/EG moet voldoen.

2.6.3 Voorschrift 2.6.2 is niet van toepassing als de hoeveelheid organische koolstof in de vrijkomende pyroslakken en pyrodecanterresidu minder bedraagt dan 3% van het droge

gewicht van het materiaal, bepaald volgens ISO/DIS 14235, dan wel als het gloeiverlies minder bedraagt dan 5% van het droge gewicht van het materiaal, bepaald volgens NEN 6620.

- 3.4.10 Van elke af te voeren partij pyroresidu dient de calorische waarde, de uitloging en het gehalte aan organisch koolstof of het gloeiverlies te worden bepaald. De analyseresultaten dienen elk kwartaal aan Gedeputeerde Staten te worden overgelegd. Indien de partij naar een verbrandingsinstallatie wordt afgevoerd is de bepaling van uitloging niet nodig.

In de overwegingen die ten grondslag liggen aan deze vergunning is nader ingegaan op de doelmatigheid van het verwerken van afvalstoffen in de Pyro en de eisen ten aanzien reststoffen (pyroresidu).

2.3 Het kader voor de beoordeling stuurvoorschriften pyroresidu

In de aanvraag wordt in hoofdstuk 3 door ATM verwezen naar artikelen uit het inmiddels vervallen LAP1. Bij de beoordeling van de geldende vergunning zijn wij al uitgegaan van het nieuwe LAP (LAP2 2009-2021). Daarnaast is ATM uitgegaan van een oude versie van het Bssa. Op dit moment geldt het Bssa van 26 september 2012.

De eisen ten aanzien van de kwaliteit van het pyroresidu hebben wij getoetst aan de uitgangspunten van het Bva.

2.4 Beoordeling

In de geldende vergunning is ten aanzien van de eisen uit het Bva (Besluit van 2 maart 2004, houdende implementatie van richtlijn nr. 2000/76/EG) voor het pyroresidu het volgende opgenomen:

"Het Bva stelt eisen aan de kwaliteit (samenstelling) van de pyroslakken en het pyrodecanterresidu (hierna: pyroresidu). De hoeveelheid resterend organische koolstof in het pyroresidu moet onder een bepaalde waarde blijven. Ondanks dat ATM de afgelopen jaren de Pyro heeft uitgebreid met een navergassings- en eindvergassingsstap met zuivere zuurstof, haalt ATM de voornoemde minimale kwaliteitseisen niet. Om de kwaliteitseisen te kunnen halen, wordt het pyroresidu (extern) nabehandeld om het gehalte organisch koolstof te verminderen. Deze werkwijze is onder voorwaarden op grond van het Bva toegestaan, mits vastgelegd in de vergunning. Wij verbinden daarom sturingsvoorschriften aan deze vergunning die bepalen dat het pyroresidu (extern) moet worden nabehandeld, indien de kwaliteitseisen niet worden gehaald. Overigens probeert ATM door het ontwikkelen van aanvullende technieken de kwaliteit van het residu te verbeteren."

Voorschrift 3.1 bijlage Bva zegt het volgende:

"Afvalverbrandingsinstallaties worden op een zodanige wijze geëxploiteerd dat een niveau van thermische behandeling wordt bereikt waarbij:

- a. de hoeveelheid organische koolstof in de slakken en de bodemas minder bedraagt dan 3% van het droge gewicht van het materiaal, of
- b. het gloeiverlies van de slakken en de bodemas minder bedraagt dan 5% van het droge gewicht van het materiaal."

Voorschrift 3.1 is van toepassing op afvalverbrandingsinstallaties. De Pyro wordt door ons gezien als een afvalverbrandingsinstallatie op grond van artikel 1 onder a van het Bva.

Een dergelijke installatie wordt daar als volgt gedefinieerd:

"technische eenheid waarin al dan niet de opgewekte warmte wordt teruggewonnen en die uitsluitend of in hoofdzaak is bestemd voor:

- 1°. de verbranding door oxidatie van afvalstoffen;
- 2°. een andere thermische behandeling van afvalstoffen dan bedoeld onder 1° ingeval de producten daarvan vervolgens worden verbrand, of
- 3°. de verbranding van producten die voortkomen uit thermische behandeling van afvalstoffen;"

Door ATM wordt in de aanvraag aangegeven dat de Pyro niet onder de definitie afvalverbrandingsinstallatie valt omdat:

- er geen verbranding door oxidatie plaatsvindt (artikel 1a, onder 1);
- de producten die vrijkomen bij beschouwing als thermische behandeling niet zonder meer verbrand kan worden (pyroresidu) (artikel 1a, onder 2).

Hierdoor is ATM van mening dat voorschrift 3.1 van het Bva niet van toepassing is.

In de aanvraag is in de beschrijving van de Pyro opgenomen dat de afvalstoffen bij hoge temperatuur en beperkte zuurstofaanvoer worden verwerkt waarbij water, kunststoffen, koolwaterstoffen e.d. deels oxideren.

De producten die vrijkomen bij de Pyro zijn pyrolysegas (dat ATM inzet als brandstof voor de TRI) en pyroresidu.

Om deze redenen zijn wij van mening dat de Pyro wel gezien moet worden als een afvalverbrandingsinstallatie. Daarnaast is in de nota van toelichting van het Bva opgenomen dat onder afvalverbrandingsinstallaties ook installaties vallen die uitsluitend of in hoofdzaak bestemd zijn voor de thermische behandeling van afvalstoffen op een andere wijze dan verbranden door oxidatie. Hierbij worden letterlijk genoemd vergassing, pyrolyse of plasmaprocesbehandeling indien het product (veelal gasvormig) vervolgens wordt verbrand. Voorschrift 3.1 van het Bva is hierdoor naar onze mening zeker van toepassing.

Omdat aan de exploitatiecriteria van voorschrift 3.1 van het Bva door ATM niet wordt voldaan hebben wij door de voorschriften 2.6.2 en 2.6.3 aan de vergunning te verbinden onder deze voorwaarden de vergunning verleend voor de Pyro. Zoals hiervoor aangegeven is deze afwijking/werkwijze op grond van het Bva mogelijk.

Omdat het Bva een zelfstandig besluit betreft waaraan een bepaalde afweging ten grondslag ligt, is het mogelijk dat er afwijkingen zijn ten aanzien van eisen uit andere besluiten.

Zo zijn in het Bssa en het Stortbesluit eisen gesteld ten aanzien storten waarbij aansluiting is gemaakt met de minimumstandaarden uit het LAP. De vergunningen voor stortplaatsen zijn hierop afgestemd. Op dit moment staan de eisen zoals opgenomen in voorschrift 3.1 van het Bva het storten van het pyroresidu niet in de weg en is er ook om deze reden geen aanleiding om voorschrift 2.6.2 van de geldende vergunning aan te passen.

In de aanvraag is door ATM een aantal conclusies opgenomen met betrekking tot vigerende wet- en regelgeving. Wij kunnen ons verder vinden in deze conclusies, behalve de volgende punten:

- In tegenstelling tot ATM zijn wij van mening dat voorschrift 3.1 van het Bva niet uitsluitend geldt voor producten uit een pyrolyse-installaties nadat deze eerst zijn verbrand;
- De stelling ten aanzien van wanneer afvalstoffen stortbaar zijn (bij asrest > 90%) is gebaseerd op een niet meer geldende versie van het LAP en het Bssa;
- De verwijzing naar sectorplan 7 is gebaseerd op een op de niet meer geldende versie van

het LAP.

Omdat deze conclusies niet relevant zijn voor onze beoordeling van het verzoek van ATM wordt hier verder niet op ingegaan.

2.5 Behandeling zienswijze

Op 25 januari 2013 hebben wij van Afvalstoffen Terminal Moerdijk een zienswijze ontvangen. Deze zienswijze kan als volgt worden samengevat:

- a. ATM is van mening dat er bij de Pyro géén sprake is van verbranding door oxidatie waardoor het gestelde onder artikel 1, lid 1 onder a, sub 2 van het Bva van toepassing is. Op basis van de toelichting bij dit artikel wordt pyrolyse als voorbeeld genoemd. ATM geeft aan dat wij voorbij gaan aan de toevoeging "ingeval de producten daarvan vervolgens worden verbrand". ATM stelt dat het pyroresidu een product is van de thermische behandeling dat in de situatie bij ATM niet wordt verbrand en dat daarom voorschrift 3.1 (exploitatiecriteria) niet van toepassing is.
- b. ATM is van mening dat het onnodig bezwarend is dat de eisen ten aanzien van het wel of niet storten uit het Bva en het Bssa niet op elkaar aansluiten. Hierdoor mogen andere (vergelijkbare) afvalstoffen op grond van het Bssa reeds worden gestort bij een asrestgehalte van 90 % (tegen 95 % op grond Bva).
- c. ATM is van mening dat op basis van het Activiteitenbesluit, waarin vanaf 1 januari 2013 het Bva is opgenomen onder hoofdstuk 5.2 de pyroinstallatie als een afvalmeeverbrandingsinstallatie moet worden gezien.

Over deze zienswijze merken wij het volgende op:

- a. De pyroinstallatie wordt bedreven onder beperkte zuurstofaanvoer om zo de brandbare vaste afvalstoffen om te kunnen zetten in pyrolysegas. Het is in dat geval geen installatie voor de verbranding door oxidatie van afvalstoffen (artikel 1, lid 1, onder a, sub 1). De conclusie van ATM dat de pyroinstallatie moet worden gezien als een afvalverbrandingsinstallatie die valt onder artikel 1, lid 1 onder a, sub 2 van het Bva is dan juist.
In geval van de pyroinstallatie bij ATM wordt het pyrolysegas (product) gebruikt als brandstof voor de Thermische reinigingsinstallatie (TRI). Het pyroresidu (pyroslakken en het pyrodecanterresidu) wordt beschouwd als een restfractie en niet als een product. Het geheel van de pyroinstallatie wordt door ons dus beschouwd als een afvalverbrandingsinstallatie waarvan het product verbrand wordt en waarbij een restfractie (pyroslakken) overblijven. Op basis hiervan blijven wij van mening dat voorschrift 3.1 op de pyroinstallatie van toepassing is.
- b. In onze overwegingen hebben wij onder 2.4 het volgende opgenomen: "Omdat het Bva een zelfstandig besluit betreft waaraan een bepaalde afweging ten grondslag ligt, is het mogelijk dat er afwijkingen zijn ten aanzien van eisen uit andere besluiten. Zo zijn in het Bssa en het Stortbesluit eisen gesteld ten aanzien van storten waarbij aansluiting is gemaakt met de minimumstandaarden uit het LAP. De vergunningen voor stortplaatsen zijn hierop afgestemd. Op dit moment staan de eisen zoals opgenomen in voorschrift 3.1 van het Bva het storten van het pyroresidu niet in de weg en is er ook om deze reden geen aanleiding om voorschrift 2.6.2 van de geldende vergunning aan te passen."
Het Bva gaat uit van de exploitatie-eisen die zijn opgenomen in voorschrift 3.1. Omdat de pyroinstallatie in eerste instantie niet voldoet aan voorschrift 3.1 is het op basis van voorschrift 3.6 van het Bva toch mogelijk om aan het Bva te voldoen. Dit voorschrift biedt de mogelijkheid om, onder bepaalde voorwaarden, af te wijken van de in voorschrift 3.1, onderdeel b, opgenomen eis ten aanzien van het gloeiverlies.

Voorschrift 3.6 van het Bva kent een uitzonderingsbepaling op (onder andere) voorschrift 3.1, onderdeel b, en luidt als volgt:

“3.6

Het bevoegd gezag kan in de vergunning bepalen dat met betrekking tot bepaalde categorieën van afvalstoffen of bepaalde thermische processen mag worden afgeweken van het bepaalde in de voorschriften 3.1, onderdeel b, en, wat de temperatuur betreft, 3.5, onderdeel a, indien degene die de inrichting drijft kan aantonen dat aan de overige voorschriften van dit besluit zal worden voldaan, en:

a. ingeval het afvalverbrandingsinstallaties betreft: indien door het afwijken van de desbetreffende voorschriften niet meer residuen of residuen met een hoger gehalte aan organische verontreinigende stoffen zullen worden geproduceerd dan is te verwachten indien de voorschriften waarvan wordt afgeweken van toepassing zouden zijn;
b. ingeval het meeverbrandingsinstallaties betreft: indien voor gasvormige en vluchtige organische stoffen en voor koolmonoxide aan de in de A-tabellen opgenomen emissiegrenswaarden zal worden voldaan.”

Een nabewerking van het pyroresidu elders teneinde aan de kwaliteitseis uit voorschrift 3.1, onderdeel b, van het Bva te voldoen is op grond van voorschrift 3.6 mogelijk, mits aan de voorwaarden uit voorschrift 3.6 wordt voldaan en mits dat vervolgens door het bevoegd gezag in de vergunning wordt vastgelegd. Wij hebben dit gedaan door de voorschriften 2.6.2 en 2.6.3 te verbinden aan de geldende omgevingsvergunning (kenmerk 1538449). Gelet op de achtergrond van de totstandkoming van de voorschriften 2.6.2 en 2.6.2, die betrekking hebben op de restfractie, is hiermee voldoende duidelijk waarom er een verschil kan zijn met de eisen zoals opgenomen in het Bssa.

- c. Per 1 januari 2013 is het Bva komen te vervallen en zijn met het implementatiebesluit richtlijn industriële emissies de voorschriften voor afvalverbrandings- of afvalmeeverbrandingsinstallaties opgenomen in Afdeling 5.2 van het Activiteitenbesluit. De tekst met toelichting van het implementatiebesluit van de Richtlijn Industriële Emissies is op 13 november 2012 in Staatsblad 2012, nummer 552 gepubliceerd. In artikel 1 zijn de volgende definities opgenomen:

afvalmeeverbrandingsinstallatie:

technische eenheid die in hoofdzaak is bestemd voor de opwekking van energie of de fabricage van materiële producten en waarin afvalstoffen als normale of aanvullende brandstof worden gebruikt, of waarin afvalstoffen thermisch worden behandeld ten behoeve van verwijdering door de verbranding door oxidatie van afvalstoffen alsmede andere thermische behandelingsprocessen voor zover de producten van de behandeling vervolgens worden verbrand;

afvalverbrandingsinstallatie:

technische eenheid die specifiek bestemd is voor de thermische behandeling van afvalstoffen, waarin al dan niet de opgewekte warmte wordt teruggewonnen, door de verbranding door oxidatie van afvalstoffen alsmede andere thermische behandelingsprocessen voor zover de producten van de behandeling vervolgens worden verbrand;

Onze conclusie is dan ook dat de pyroinstallatie in hoofdzaak bestemd voor de thermische behandeling van afvalstoffen en niet voor de opwekking van energie. Hierdoor zijn de exploitatievoorwaarden uit artikel 5.23, lid 1 van de Activiteitenregeling van toepassing. Deze komen overeen met het vervallen artikel 3.1 van het Bva.

2.6 Conclusie

Gelet op het voorgaande kunnen wij niet instemmen met het verzoek van ATM om een extra voorschrift op te nemen in de vergunning ten aanzien van de afvoer van pyroresidu in geval het pyroresidu niet wordt nabehandeld.

Bijlage 1: Zienswijze Afvalstoffen Terminal Moerdijk

"Zienswijze bij ontwerpbeschikking C2096917/3319075, OLO 598646

Onderstaand heeft ATM haar zienswijze opgenomen met betrekking tot ontwerpbeschikking C2096917/3319075, OLO-nummer: 598646.

In betreffende ontwerpbeschikking heeft u aangegeven voornemens te zijn om de aangevraagde omgevingsvergunning te weigeren. Hiertoe heeft u de volgende argumenten:

GS is van mening dat de Pyro wel gezien moet worden als een afvalverbrandingsinstallatie, waardoor voorschrift 3.1 van het Bva van toepassing is, omdat:

- a) In de aanvraag is in de beschrijving van de Pyro opgenomen dat de afvalstoffen bij hoge temperatuur en beperkte zuurstoftoevoer worden verwerkt waarbij water, kunststoffen, koolwaterstoffen e.d. deels oxideren. De producten die vrijkomen bij de Pyro zijn pyrolysegas (dat ATM inzet als brandstof voor de TRI) en pyroresidu
- b) In de nota van toelichting van het Bva opgenomen is dat onder afvalverbrandingsinstallaties ook installaties vallen die uitsluitend of in hoofdzaak bestemd zijn voor de thermische behandeling van afvalstoffen op een andere wijze dan verbranden door oxidatie. Hierbij worden letterlijk genoemd vergassing, pyrolyse of plasmaprocesbehandeling indien het product (veelal gasvormig) vervolgens wordt verbrand

Zienswijze ATM:

In geval van pyrolyse zal er, als gevolg van het beperkt toevoegen van zuurstof, beperkte oxidatie plaats vinden met als doel de productie van pyrolysegas/brandstof. In de aanvraag is dit beschreven als “deels oxideren”. Wanneer er voldoende (overmaat) zuurstof zou worden gebruikt (verbranding door oxidatie) zou er echter geen pyrolysegas/brandstof worden geproduceerd. Dit omdat in dat geval alle in de afvalstoffen aanwezige beschikbare “brandstof” als gevolg van de oxidatie zou worden omgezet in met name CO₂ en H₂O. Het verschil tussen verbranden en pyrolyseren moet dan ook worden gezocht in de geproduceerde producten / reststoffen.

Omdat er naar de mening van ATM, in geval van de pyro, feitelijk geen sprake is van verbranding door oxidatie is ATM van mening dat moet worden teruggevallen op het gestelde onder art 1, lid 1 onder a, sub 2 van het Bva, waarin in de nota van toelichting pyrolyse als voorbeeld wordt genoemd (zie ook ad b”), te weten:

“Een andere thermische behandeling van afvalstoffen dan bedoeld onder 1° ingeval de producten daarvan vervolgens worden verbrand.”

Volledigheidshalve stelt ATM vast dat ook GS, op basis van de nota van toelichting bij het Bva (zie ook het gestelde onder punt “b” bovenstaand), tot een zelfde vaststelling komen.

Waar GS echter aan voorbij gaat is de toevoeging, in zowel het gestelde onder art 1, lid 1 onder a, sub 2 van het Bva als in de nota van toelichting:

ingeval de producten daarvan vervolgens worden verbrand.

Rekening houdend met deze toevoeging kan worden gesteld dat een installatie en haar producten niet valt onder het begrip “verbrandingsinstallatie” ingeval/voor zover de producten/reststoffen vervolgens niet worden verbrand. Met andere woorden:

wanneer de producten afkomstig van een andere thermische behandeling (veelal gasvormig) vervolgens worden verbrand is voorschrift 3.1 van het Bva (exploitatiecriteria) van toepassing. Wanneer de producten (vervolgens) echter niet worden verbrand (in geval van pyroresidu) is voorschrift 3.1 van het Bva (exploitatiecriteria) niet van toepassing.

Bovenstaande zienswijze wordt naar de mening van ATM onderschreven door het gestelde onder art 1,lid 1 onder a, sub 3 van het Bva. Hierin is het volgende opgenomen:

“Afalverbrandingsinstallatie.....: de verbranding van producten die voortkomen uit thermische behandeling van afvalstoffen”

Met andere woorden: Wanneer producten uit thermische behandeling van afvalstoffen (i.c. pyroresidu) vervolgens worden verbrand valt de betreffende (verbranding)installatie onder het begrip verbrandingsinstallatie als bedoeld in het Bva. Het spreekt overigens voor zich dat in een dergelijke situatie de reststoffen van deze behandeling (als bedoeld onder sub 3) moeten voldoen aan het gestelde in voorschrift 3.1 van het Bva (exploitatiecriteria).

Gelet op bovenstaande komt ATM dan ook wederom tot de volgende conclusie:

- In geval het pyroresidu niet wordt nabehandeld (verbrand) gelden de criteria als opgenomen in voorschrift 3.1 van de bijlage van het Bva niet;
- In geval het pyroresidu wordt nabehandeld (verbrand) gelden de criteria als opgenomen in voorschrift 3.1 van de bijlage van het Bva wel;

Verder is GS van mening dat de eisen zoals opgenomen in voorschrift 3.1 van het Bva het storten van pyroresidu niet in de weg staan en ziet zij om deze reden geen aanleiding om voorschrift 2.6.2 van de geldende vergunning aan te passen.

Met betrekking tot voorgaande merkt ATM primair op dat zij niet heeft verzocht om voorschrift 2.6.2 aan te passen. ATM heeft verzocht voorschrift 2.6.2 en 2.6.3 te respecteren, in geval producten afkomstig van een andere thermische behandeling vervolgens worden verbrand en aanvullend een voorschrift op te nemen op indien betreffende producten niet worden verbrand. Subsidiair merkt ATM op dat voorschrift 3.1 van het Bva storten van pyroresidu weliswaar niet in de weg staat, maar dat het wel onnodig bezwarend (zowel milieuhygiënisch als economisch) werkt, wanneer men er vanuit gaat dat vergelijkbare afvalstoffen welke eveneens voldoen aan de eisen uit het Bssa reeds mogen worden gestort bij een asrestgehalte van > 90%, tegen 95% ingeval van pyroresidu.

Met betrekking tot de door ATM gehanteerde versies van vigerende wet-/regelgeving (en/of beleid) wil ATM volledigheidshalve het volgende opmerken:

- LAP: ATM heeft per abuis gebruik gemaakt van de niet meer geldende versie van het LAP;
- Bssa: De versie van het Bssa (dd 26 september 2012) waaraan GS refereert was ten tijde van het opstellen van de aanvraag nog niet van kracht. Nadere bestudering van betreffend (aangepast) besluit leert dat deze eerst op 1 januari 2013 van kracht is geworden. ATM

komt dan ook tot de conclusie dat zij ten tijde van de aanvraag heeft getoetst aan de indertijd van kracht zijnde versie van het Bssa. Volledigheidshalve merkt ATM verder op dat de wijzigingen in het Bssa (versie 26 september 2012) niet zullen leiden tot andere conclusies*, als opgenomen in de aanvraag van ATM (dd 12 oktober 2012) ;

* o.a.: afvalstoffen zijn stortbaar indien asrest >90%

- In het verlengde van bovenstaande en volledigheidshalve merkt ATM op dat per 1 januari 2013 het Bva is “omgezet” in de Richtlijn Industriële Emissies welke op haar beurt in de Nederlandse wet-/regelgeving nader is uitgewerkt in het activiteitenbesluit en de activiteitenregeling. In het activiteitenbesluit zijn de in het Bva gehanteerde criteria voor afvalverbrandingsinstallatie niet overgenomen. In het activiteitenbesluit wordt nu onderscheid gemaakt in het begrip afvalverbrandingsinstallatie en afvalmeeverbrandingsinstallatie. Op basis van de aldus gehanteerde definities komt ATM tot de conclusie dat haar installatie gezien moet worden als een afvalmeeverbrandingsinstallatie.

Afvalmeeverbrandingsinstallatie:

Technische eenheid die in hoofdzaak is bestemd voor de opwekking van energie of de fabricage van materiële producten en waarin afvalstoffen als normale of aanvullende brandstof worden gebruikt, of waarin afvalstoffen thermisch worden behandeld ten behoeve van verwijdering door de verbranding door oxidatie van afvalstoffen alsmede andere thermische behandelingsprocessen voor zover de producten van de behandeling vervolgens worden verbrand.

Met inachtneming van bovenstaande verzoeken wij u dan ook om hetgeen aangevraagd (zie onderstaand) alsnog te vergunnen.

Aanvraag:

- Ingeval pyroresidu extern wordt nabehandeld/verbrand:
Handhaven van de thans vigerende voorschriften 2.6.2 en 2.6.3
- Ingeval pyroresidu niet wordt nabehandeld verzoekt ATM mbt de stortcriteria de voorschriften aan te laten sluiten bij het gestelde in het LAP en het Bssa. Hiertoe zou een volgend voorschrift (2.6.4) kunnen worden opgenomen in de vergunning:

*“Voorschrift 2.6.2 is niet van toepassing wanneer de hoeveelheid organische koolstof in de vrijkomende pyroslakken en pyrodecanterresidu minder bedraagt dan **6%** van het droge gewicht van het materiaal, bepaald volgens ISO/DIS 14235, dan wel als het gloeiverlies minder bedraagt dan **10%** van het droge gewicht van het materiaal, bepaald volgens NEN 6620.”*

Volledigheidshalve merkt ATM op dat voorschrift 3.4.10 (zie onderstaand) van de vigerende vergunning onverminderd van kracht dient te blijven.

Voorschrift 3.4.10:

“Van elk af te voeren partij pyroresidu dient de calorische waarde, de uitloging en het gehalte aan organisch koolstof of het gloeiverlies te worden bepaald. De analysesresultaten dienen elk kwartaal aan GS te worden overlegd. Indien de partij naar een afvalverbrandingsinstallatie wordt afgevoerd is de bepaling van uitloging niet nodig.”